

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 23.10.2001
KOM(2001) 580 slutlig

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN

om genomförandet av första delen av det europeiska klimatförändringsprogrammet

INNEHÅLL

1. Inledning 3

2. KOMMISSIONENS FÖRSLAG 5

2.1. Del 1 – Övergripande frågor 6

2.1.1. Att stödja en effektiv tillämpning av IPPC-direktivet 6

2.1.2. Förslag till ett direktiv om att koppla projektbaserade mekanismer, inklusive gemensamt genomförande och mekanismen för ren utveckling, till EG:s system för handel med utsläppsrätter 7

2.1.4. Förslag till en genomgång av övervakningsmekanismen 8

2.2. Del 2 - energifrågor 9

2.2.1. Förslag till ett ramdirektiv om minimikrav på energieffektivitet för slutanvändarutrustning 9

2.2.2. Förslag till ett direktiv om hantering av energiefterfrågan 10

2.2.3. Förslag till ett direktiv om främjande av kraftvärmeteknik 11

2.2.4. Ytterligare förslag som inte berör lagstiftning: 12

2.2.4.1. Initiativ avseende energieffektivare offentlig upphandling 12

2.2.4.2. Kampanj för att öka allmänhetens medvetenhet och startkampanjen 13

2.3. Del 3 – Transport 14

2.3.1. Förslag till en förändrad fördelning mellan transportmedlen 14

2.3.2. Förslag till förbättringar i fråga om använding av infrastruktur och avgifter för sådan användning 15

2.3.3. Främjad användning av biobränslen inom transportsektorn 15

2.4. Industrisektorn 16

2.4.1. Förslag till ett ramdirektiv om fluorerade gaser 16

3. DET EUROPEISKA KLIMATFÖRÄNDRINGSPROGRAMMET (ECCP) – NÄSTA STEG 17

1. INLEDNING

Den politiska bakgrunden

Vid Europeiska rådets möte i Göteborg i juni 2001 angav stats- och regeringscheferna att kampen mot klimatförändringen är en huvudprioritering i Europeiska unionens strategi för hållbar utveckling. De bekräftade Europeiska unionens avsikt att uppfylla sina åtaganden i Kyotoprotokollet och att ratificera det så att det kan träda i kraft år 2002.

Den återupptagna sjätte konferensen för parterna (COP 6) till FN:s ramkonvention om klimatförändring i Bonn i juli 2001 blev en framgång genom att man kunde uppnå en global politisk överenskommelse om de återstående frågorna om genomförandet av Kyotoprotokollet. Vid COP7-mötet i Marrakech i november 2001 förväntas denna överenskommelse omvandlas till lagstiftning.

EU:s ledarskap vid den återupptagna konferensen i Bonn har vägt tungt vid förhandlingarna och har också inneburit ett fast stöd för prioritering av multilaterala insatser för att bekämpa de globala miljöhoten. Det är mycket viktigt att man behåller den här drivkraften och att man visar att man står bakom uttalandena från stats- och regeringscheferna i Göteborg. Det här meddelandet rör en uppsättning genomförandeåtgärder som skall behandlas i kommissionens arbetsprogram under de närmaste två åren. Det ingår som en del av ett paket som i övrigt innehåller ett förslag till EG:s ratificering av Kyotoprotokollet, samt ett förslag till ett direktiv om handel med utsläppsrätter inom EU.

Det föreslagna paketet kommer i rätt ögonblick eftersom tiden fram till ratificering av Kyotoprotokollet är knapp. Dessutom visar erfarenheten att det krävs en viss tidsåtgång innan politiska förslag kan omvandlas till lagar och därefter överföras till medlemsstaternas lagstiftning och börja tillämpas. Och som inte det vore nog tar det ytterligare år innan lagstiftningen slår igenom i form av reella utsläppsminskningar. Mot den bakgrunden borde politiska åtgärder vidtas så snart som möjligt med tanke på att den första åtagandeperioden under Kyotoprotokollet startar år 2008. Det gäller i synnerhet politiska områden som är nya för EU, som handel med utsläppsrätter.

Det har gjorts flera ekonomiska analyser av Kyotoprotokollet och dess påverkan på EU. Den totala kostnaden för att uppfylla åtagandena i Kyotoprotokollet är till viss del svårbedömd och skulle kunna skifta mellan uppskattningsvis 0,06 % av BNP till år 2010, under förutsättning att man prioriterar kostnadseffektiva åtgärder[1], och upp till 0,3 %. Skälet är att tack vare att allt fler accepterar olika kategorier av kolsänkor samt att man släppt kravet på kvantitativa bestämmelser om komplettering (dvs. sambandet mellan Kyotomekanismerna och de nationella åtgärderna), har det skapats flexiblare och därigenom fler och billiga politiska alternativ. Å andra sidan kan det uppstå ytterligare kostnader genom åtgärder som är motiverade av andra skäl än att minska utsläpp av växthusgaser. Den typen av åtgärder är förmodligen mest förknippad med säker energiförsörjning.

---

[1] Ekonomisk utvärdering av kvantitativa mål för klimatförändring. (http://europa.eu.int/comm/environment/enveco/studies2.htm#5

Det återstår dock många osäkerheter som kommer att bestå eftersom den ekonomiska och politiska utvecklingen är svår att förutsäga för det kommande decenniet. Ett besked från USA om att de ändrar sitt beslut att dra sig ur Kyotoprotokollet skulle naturligtvis vara mycket välkommet världen över och i synnerhet i EU, eftersom det skulle öka Kyotoprotokollets miljöeffektivitet betydligt. Det skulle också avlägsna konkurrenshinder inom de ekonomiska sektorer som är utsatta för internationell konkurrens.

Nästa steg

Enligt den kommande andra framstegsrapporten från 2001 i enlighet med rådets beslut 99/296/EG har utsläppen av växthusgaser inom Europeiska unionen minskat med fyra procent sedan 1990. Den utvecklingen pekar mot att EU under 1999 som helhet låg i linje med sina mål för både 2000 och perioden 2008-2012. Prognoser från både medlemsstater och kommissionen tyder dock på att om man inte vidtar åtgärder som komplement till dem som redan genomförts eller är på väg att genomföras, kommer utsläppen av växthusgaser bara att stabiliseras på 1990 års nivå. Det skulle innebära en brist på minus åtta procent, eller cirka 340 Mt koldioxid. För att åtgärda den bristen måste medlemsstaterna och EU vidta ytterligare åtgärder. Hur hög den ekonomiska tillväxten kommer att bli och effekten av de planerade åtgärderna är dock svåra att bedöma, vilket gör att man utgår från att målet på minus åtta procent är ett minimi- snarare än ett maximikrav.

Med tanke på dessa osäkerheter och de svårigheter de flesta medlemsstater har när det gäller att uppfylla sina åtaganden i enlighet med överenskommelsen om bördefördelning, kommer kraftfulla och tidsmässigt välavvägda åtgärder från EU:s sida att utgöra en viktig del av EU:s strategi för klimatförändringen.

Kommissionen har vid flera tillfällen bekräftat sitt åtagande i fråga om Kyotoprotokollet och annonserat ytterligare steg som del av det sjätte miljöhandlingsprogrammet och strategin för hållbar utveckling som kommissionen lämnade till toppmötet i Göteborg. Förra året[2] inrättades ett europeiskt program för klimatförändring. Syftet med programmet är att tillsammans med intressenter från medlemsstater, företag och icke-statliga organisationer förbereda gemensamma och samordnade politiska riktlinjer och åtgärder på EU-nivå.

I juni 2001 lades en slutrapport fram. I den presenteras resultaten från två olika metoder. Den första är en sektorsövergripande undersökning av typen "top down" om en kostnadseffektiv utvärdering av EU:s mål i fråga om utsläppsminskningar; den andra är en utvärdering av typen "bottom-up" av politik och åtgärder via expertgrupper från de olika sektorerna. På basis av kostnadseffektivitet3, potential för utsläppsminskningar, tidsramar och politisk acceptans tog expertgruppen fram cirka 40 möjliga åtgärder. Dessa åtgärder har en sammanlagd potential att minska koldioxidutsläppen med cirka 664-765 miljoner Mt koldioxidekvivalenter.

Vid en större konferens i Bryssel i juli 2001 välkomnades det europeiska klimatförändringsprogrammet. Vid samma tillfälle uppmanades kommissionen att så snart som möjligt lägga fram konkreta förslag på den politik som bör tillämpas.

---

2 KOM(2000)88 slutlig.

3 Enligt en bred analys som gjorts för det europeiska klimatförändringsprogrammet uppskattas kriterierna för kostnadseffektivitet till maximalt 20 euro per ton koldioxidekvivalenter.

De åtgärder som presenterades vid konferensen för det europeiska klimatförändringsprogrammet måste också ses mot bakgrund av EU:s utvidgning, eftersom åtgärderna i många fall är särskilt relevanta för kandidatländerna. Vid konferensen deltog experter från flera av kandidatländerna. De viktigaste samarbetsområdena lyftes fram, som biobränslen, kraftvärmeproduktion, energieffektivitet i byggnader, förnybara energikällor samt genomförandet av direktivet om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (IPPC-direktivet). Kandidatländerna deltog även i diskussionerna om förslaget till ett direktiv om handel med utsläppsrätter.

2. KOMMISSIONENS FÖRSLAG

I det här meddelandet presenteras ett paket åtgärder, som kommissionen planerar att lägga fram under kommande tvåårsperiod. Åtgärderna är indelade i fyra grupper: övergripande åtgärder, energi, transport och energi.

Tillsammans motsvarar åtgärderna en kostnadseffektiv minskningspotential på 122 - 178 Mt koldioxidekvivalenter. Vid konferensen underströk man även vikten av åtgärder som är särskilt lovande på lång sikt och där en kostnadseffektivitet på 20 euro per ton koldioxidekvivalent måste uppnås. Den utsläppsminskande potentialen skulle kunna öka med ytterligare 100 Mt koldioxidekvivalenter om man använde sig av förebyggande politik på områdena kraftvärmeproduktion och biobränslen. Man bör dock vara försiktig när man tolkar siffrorna över de potentiella utsläppsminskningarna. I fråga om vissa av åtgärderna visade sig kvantifieringen vara svår, särskilt i fråga om åtgärder inom transportsektorn. Åtgärderna är tagna från den nyligen antagna vitboken om den gemensamma transportpolitiken[4] i vilken det föreslås 60 åtgärder av vilka vissa också kommer att vara av avgörande betydelse för att minska utsläppen av växthusgaser.

Den lista över åtgärder som föreslås i det här meddelandet måste ses mot bakgrund av de insatser kommissionen för närvarande gör för att integrera miljön inom andra politikområden. Nyligen genomförda initiativ är bland annat följande: ett direktiv om ytterligare avreglering av el- och naturgasmarknaderna i EU[5], ett direktiv om främjande av el från förnybara energikällor på den inre marknaden för el[6], en handlingsplan för ökad energieffektivitet i gemenskapen[7], en grönbok om säkerheten i fråga om energitillgång[8], en genomgång av riktlinjerna för statligt stöd för miljöskydd[9] samt en genomgång av riktlinjerna för de transeuropeiska näten. Ett äldre, men fortfarande relevant, förslag till direktiv om omstrukturering av

---

4 Den europeiska transportpolitiken för 2010: Dags att fatta beslut, KOM(2001) 370.

5 Förslag till ett direktiv om ändring av direktiven 96/92/EG och 98/30/EG om gemensamma regler för den inre marknaderna för el och naturgas, KOM(2001) 125 slutlig.

6 KOM(2000) 279. Det här direktivet kommer att bidra till uppnåendet av målet att fördubbla andelen förnybara energikällor av bruttoförbrukningen av energi i Europa från nuvarande 6 % till 12 % till år 2010, vilket fastställdes i vitboken om en gemenskapsstrategi och handlingsplan om förnybara energikällor, KOM(97) 599.

7 Handlingsplan för ökad energieffektivitet i Europeiska gemenskapen, KOM(2000)247 slutlig.

8 Grönboken *Mot en europeisk strategi för trygg energiförsörjning*, KOM(2000)769 slutlig.

9 Gemenskapens riktlinjer om statligt stöd för miljöskydd, 2001/C37/03, EGT C 37, 3.2.2001, s. 3.

gemenskapens regelverk för beskattning av energiprodukter[10] har gåtts igenom av rådet, och kommissionen är fast besluten att följa tillvägagångssättet i förslaget.

I det europeiska klimatförändringsprogrammet bekräftas även behovet av fortlöpande klimatforskning, teknisk utveckling och innovation. Ytterligare åtgärder krävs för att man på ett noggrannare och säkrare sätt skall kunna fastställa hur klimatförändringen utvecklas och vilka effekter den eventuellt kan få, särskilt i Europa. Forskning kommer också att vara av grundläggande betydelse när man tar fram framtida kostnadseffektiva och socialt accepterade energi- och transporttekniker samt åtgärder och metoder på det området som mildrar klimatförändringen.

Det är viktigt att investeringarna i klimatrelaterad forskning fortsätter. Detta återspeglas i kommissionens initiativ för att fastställa ett europeiskt område för forskningsverksamhet[11] och det nya ramprogrammet[12]. Tillsammans med initiativet global övervakning för miljö och säkerhet (Global Monitoring for Environment and Security (GMES)) utgör de instrumenten för genomförandet av strategierna.

Kommissionen prioriterar även att forskarna skall vara närmare knutna till politikens utformning så att de kan ge väl underbyggt vetenskapligt stöd. I det sammanhanget kan inrättandet av en europeisk vetenskaplig "Help Desk" bidra till genomförandet av både det europeiska klimatförändringsprogrammet och utvecklandet av en framtida politik som vilar på en gedigen vetenskaplig bas.

2.1. Del 1 – Övergripande frågor

2.1.1. Att stödja en effektiv tillämpning av IPPC-direktivet

Bakgrund

IPPC-direktivet innehåller ett integrerat tillvägagångssätt för att förhindra och kontrollera utsläpp från stora industri- och jordbruksanläggningar. Detta innebär att driftsansvariga och myndigheter skall fastställa de åtgärder som ger bäst resultat för miljön som helhet. Tyngdpunkten i direktivet ligger på förebyggande åtgärder och i det förespråkas "tidiga" åtgärder (som ren teknik) snarare än bekämpning av föroreningar längre fram i kedjan.

I det europeiska klimatförändringsprogrammet gjordes klara rekommendationer om att man skulle utnyttja det befintliga IPPC-direktivet, som ursprungligen inte utformades med tanke på klimatförändringen, på ett bättre sätt. Genom direktivet införs en skyldighet att förhindra alla sorters föroreningar och att använda energi på ett effektivt sätt. De tekniska referensdokument som utarbetats på EU-nivå, bör kunna åstadkomma minskade utsläpp av växthusgaser samt en effektivare energianvändning i berörda sektorer. De nationella myndigheter som beviljar tillstånden skall se till att utsläpp av växthusgaser förhindras eller kontrolleras, om de inte omfattas av framtida system för handel med utsläppsrätter i fråga om växthusgaser.

Kommissionens åtgärder

---

[10] KOM (1997) 30 slutlig.

[11] KOM (2000) 612 av den 4 oktober 2000.

[12] KOM (2001) 94 av den 26 oktober 2001.

– ***Förslagets huvuddelar***

Kommissionen kommer att be en teknisk expertgrupp inom ramen för IPPC-direktivet, som samordnas av den europeiska IPPC-byrån i Sevilla, att förbereda ett särskilt "övergripande" tekniskt referensdokument med inriktning på allmän energibesparingsteknik. Kommissionen avser även att, vid sin genomgång av den första utgåvan av de tekniska referensdokumenten, uppmuntra den berörda tekniska expertgruppen att i större utsträckning inrikta sig på att ta fram information och dra tydliga slutsatser i fråga om processpecifik energieffektiv teknik.

Medlemsstaterna kommer att uppmuntras att utveckla nationella strategier för att ta itu med kraven på energieffektivitet när det gäller IPPC-tillstånd och att fasa in befintliga IPPC-installationer i god tid före slutdatumet för genomförandet i oktober 2007. På så vis får driftsansvariga rimlig tid på sig för att införa bästa möjliga, energieffektiva teknik.

– ***Miljöeffektivitet och -kostnader***

I det europeiska klimatförändringsprogrammet gjordes ingen uppskattning av dessa åtgärders miljöeffektivitet och -kostnader. En undersökning utförd för GD Miljö om energiförvaltning och -optimering i industrin[13] visar dock att alla tillverkande installationer som omfattas av IPPC-direktivet skulle kunna göra stora kostnadseffektiva besparingar på upp till 60-70 miljoner ton koldioxid per år. I beräkningen ingår inte införande av kraftvärmeteknik.

– ***Tidtabell***

Kommissionen kommer att stödja ett effektivt genomförande av IPPC-direktivet, och lägga särskild tonvikt på de åtgärder som skissas ovan för år 2002 och 2003.

2.1.2. Förslag till ett direktiv om att koppla projektbaserade mekanismer, inklusive gemensamt genomförande och mekanismen för ren utveckling, till EG:s system för handel med utsläppsrätter

Bakgrund

Det föreslagna direktivet kommer att komplettera ramdirektivet om handel med utsläppsrätter. I direktivet kommer det att anges under vilka villkor tillgodohavanden från projektbaserade mekanismer när det gäller handel med utsläppsrätter i fråga om växthusgaser kan läggas till tillstånden. Direktivet bör träda i kraft parallellt med EG:s system för handel med utsläppsrätter under 2005.

Kommissionens åtgärder

– ***Förslagets huvuddelar***

Förslaget kommer helt och hållet att överensstämma med bestämmelserna i relevanta beslut i FN:s ramkonvention om klimatförändringar. Projektbaserade mekanismer kommer att omfatta projekt mellan parter i bilaga B till Kyotoprotokollet (gemensamt genomförande) och projekt mellan parter i bilaga B och parter som inte

[13] http://europa.eu.int/comm/environment/ippc/index.htm (se "IPPC-related documents").

ingår i bilaga B (mekanismen för ren utveckling). Genom förslaget kommer också de sektorer inom gemenskapen som inte omfattas av systemet för handel med utsläppsrätter att delta i projekt som syftar till att minska utsläppen. Det pågår fortfarande internationella förhandlingar om de beslut som rör gemensamt genomförande och mekanismen för ren utveckling, men de bör vara klara till COP7 i Marrakech i november 2001.

Förslaget kommer att utformas på ett sådant sätt att man uppnår enhetlighet med gemenskapens utvecklingspolitik så att det övergripande målet hållbar utveckling i utvecklingsländerna och i övergångsekonomierna upprätthålls.

– ***Miljöeffektivitet och -kostnader***

Om man inför "krediter" från projektbaserade mekanismer, inklusive gemensamt genomförande och mekanismen för ren utveckling, kommer det att bidra till minskade kostnader för att uppfylla utsläppskraven i gemenskapen. I inledningsskedet av systemet förväntas höga kostnader bland annat för att inrätta en institutionell ram för parterna i bilaga B och parterna som inte ingår i bilaga B (i synnerhet utvecklingsländerna), för att förbereda den nödvändiga projektdokumentationen och för att upprätta kontakter mellan investeraren och värdlandet. Detta skulle kunna leda till en lägre kreditefterfrågan än vad som är optimalt. Kommissionen kommer därför att undersöka om dessa inledande problem under inlärningsfasen skulle kunna lösas genom offentliga insatser (t.ex. i form av stöd till uppbyggande av institutioner i partnerskapsländerna, anpassat stödsystem för projektförberedande aktiviteter, starthjälp för gemensamt genomförande och mekanismen för ren utveckling, eller frivillig märkning av krediter för utsläppsminskningar). Insatserna bör vara tillfälliga och måste uppfylla bestämmelserna för statligt stöd.

– ***Tidtabell***

Kommissionen har för avsikt att anta förslaget till ett direktiv om att länka samman projektbaserade mekanismer inklusive gemensamt genomförande och mekanismen för ren utveckling med EG:s system för handel med utsläppsrätter under första halvåret 2003.

2.1.3. Förslag till en genomgång av övervakningsmekanismen

Bakgrund

I rådets beslut 93/389/EEG, senast ändrat genom beslut 99/296/EG, om en övervakningsmekanism för utsläpp av koldioxid och andra växthusgaser i gemenskapen krävs att kommissionen skall bedöma vilka framsteg som gjorts i medlemsstaterna och på EU-nivå för att uppnå Kyoto-målen genom genomförande av lämplig politik och lämpliga åtgärder. Den årliga rapporten omfattar utvecklingen av utsläppsinventeringar sedan 1990 och innehåller en bedömning av hur nuvarande och framtida politik och åtgärder påverkat utvecklingen. Kraven i det nuvarande beslutet är inte tillräckliga för att uppfylla rapporteringsbesluten i Kyotoprotokollet i enlighet med vad som överenskoms vid den återupptagna konferensen (COP 6) i Bonn och de beslut som förväntas fattas vid COP 7 i Marrakech. Därför är det nödvändigt att ändra rådets beslut 93/389/EEG. Enligt övervakningsmekanismen

skall kommissionen bistås av övervakningskommittén där samtliga medlemsstater är representerade.

Kommissionens åtgärder

I enlighet med besluten från den återupptagna konferensen om Kyotoprotokollet i Bonn (artikel 5.1) kommer man i en framtida övervakningsmekanism att behöva ta hänsyn till utökade rapporteringskrav i Kyotoprotokollet – till exempel de som berör EU:s "Inventeringssystem för växthusgaser" och till sänkor (kolsänkor som uppstår genom skogs- och jordbruk).

Dessutom har bestämmelserna om rapportering av nationell politik, nationella åtgärder och prognoser visat sig vara otillräckliga för att förse kommissionen med de uppgifter den behöver för att med rimlig noggrannhet kunna övervaka hur politiken och åtgärderna rörande klimatförändringen utvecklas och hur effektiva de är. Det krävs en genomgång av de befintliga bestämmelserna för att göra EU:s övervakningssystem pålitligare. Detta är speciellt viktigt för att man skall kunna göra en tidig bedömning av hur väl medlemsstaterna uppfyller sina enskilda mål i enlighet med överenskommelsen om bördefördelning. När det gäller förslaget till direktiv om ett system för handel med utsläppsrätter kommer kommissionen tillsammans med övervakningskommittén att utveckla och föreslå särskilda riktlinjer. Övervakningen i enlighet med system för handel med utsläppsrätter uppvisar många likheter med övervakningsmekanismen för växthusgaser och måste i största möjliga mån samordnas med den.

- ***Tidtabell***

Kommissionen planerar att förbereda en ändring av rådets beslut 93/389/EEG om en övervakningsmekanism för andra halvåret 2002.

2.2. Del 2 - energifrågor

Denna andra del rör frågor om energi i hushåll och industri. Kommissionen antog nyligen en grönbok om energisäkerhet, som utgör ett ramverk för all verksamhet med energianknytning. Under de senaste månaderna har följande två förslag lagts fram: direktivet om att främja el från förnybara energikällor på den inre elmarknaden och förslaget till direktiv om byggnaders energiprestanda[14]. Det faktum att mer än 40 % av EU:s energiförbrukning sker i byggnadssektorn utgör ett starkt incitament för att man skall lägga fram ett sammanhållande paket med åtgärder som syftar till att öka effektiviteten. Även flera kompletterande åtgärder föreslås.

2.2.1. Förslag till ett ramdirektiv om minimikrav på energieffektivitet för slutanvändarutrustning

Bakgrund

Energieffektivitetsåtgärder i fråga om handelsvaror måste fastställas på gemenskapsnivå för att förhindra att nationella krav på energieffektivitet ger upphov till snedvridningar på den inre marknaden. Förslaget kommer att omfatta alla typer av slutanvändarutrustning som säljs och används inom EU, som förbrukar en

[14] Förslag till ett direktiv om byggnaders energiprestanda, KOM(2001) 226 slutlig.

relevant energimängd (t.ex. förkopplingsdon, elmotorer, nätanslutningar, etc.) och där det finns en betydande energibesparingspotential. Övrig utrustning som skall omfattas kan vara hushållsmaskiner, belysningsutrustning, kompressorer, byggnadsutrustning som värmeutrustning och värmepannor, samt luftkonditionering, etc. Det kommer att göras ansträngningar för att se till att utrustningens prestanda inte påverkas och att man tar hänsyn till hur tillverkarna påverkas.

Kommissionens åtgärder

- ***Förslagets huvuddelar***

Ambitiöst satta och kostnadseffektiva mål i fråga om energieffektivitet kommer att uppnås genom minimikrav på energieffektivitet som fastställs i direktiven om genomförande. Uppgiften kommer att genomföras av en föreskrivande kommitté som består av experter från medlemsstaterna med mandat från ramdirektivet. Minimikraven på energieffektivitet kommer att vara ett viktigt komplement till produktmärkningen (rådets direktiv 92/75/EEG) och till frivilliga åtaganden från industrin.

- ***Miljöeffektivitet och -kostnader***

Förslaget kommer bara att innehålla effektivitetsstandarder som kan uppnås med befintliga, vanliga kostnadseffektiva förbättringar av design och teknik. Besparingar i koldioxidutsläpp genom den här åtgärden förväntas gradvis öka till betydande nivåer från år 2008 och framåt.

- ***Tidtabell***

Kommissionen planerar att lägga fram ett förslag under 2002.

2.2.2. Förslag till ett direktiv om hantering av energiefterfrågan

Bakgrund

En viktig del i arbetet för att minska utsläppen av växthusgaser utgörs av att man fullbordar den inre energimarknaden genom att utveckla och uppmuntra energieffektiviteten på efterfrågesidan, i synnerhet när energin kommer från samhällsnyttiga företag och tjänsteföretag i samma sektor i form av energitjänster.

Kommissionens åtgärder

– ***Förslagets huvuddelar***

Medlemsstaterna kommer att åläggas att ange mål för att gynna hanteringen av energiefterfrågan med nya tjänster och program som rör effektiv teknik, särskilt för lågenergiförbrukare som hushåll och små och medelstora företag. I detta skall det ingå ett stödande ramverk för genomförande, finansiering och övervakning av målen i fråga om energitjänsternas effektivitet, anpassade efter varje medlemsstats avreglerade marknad. I direktivet kommer det också att anges vissa miniminivåer för investeringar i energieffektivitet och efterfrågehantering, vilket främst skall ske via verksamhet som initieras av företag. Dessa investeringar skall i allmänhet ske parallellt med de åtgärder för ökad energieffektivitet som finansieras av offentliga myndigheter.

Medlemsstaterna kommer att uppmanas att stödja utvecklingen av en marknad för energieffektiv teknik och tjänster för efterfrågehantering. Medlemsstaterna skall årligen rapportera till Europeiska kommissionen om hur stora investeringar som gjorts, hur mycket energi som sparats och, om det är möjligt, investeringarnas kostnadseffektivitet. De skall använda standardiserade utvärderingsmetoder för övervakningen av energibesparingarna och kostnadseffektiviteten hos de vidtagna åtgärderna samt i fråga om deras rapportering till Europeiska kommissionen.

– ***Miljöeffektivitet och -kostnader***

Om kraven uppfylls till år 2006, kan den här åtgärden innebära besparingar på mellan 40 och 55 Mt koldioxid per år fram till år 2010.

– ***Tidtabell***

Kommissionen har för avsikt att lägga fram ett förslag under år 2002.

2.2.3. Förslag till ett direktiv om främjande av kraftvärmeteknik

Bakgrund

Målet med direktivet är att komplettera och stärka de befintliga åtgärder som syftar till att gynna kraftvärmeteknik, vilket överensstämmer med gemenskapens mål att fördubbla andelen kraftvärmeteknik inom elproduktionen från 9 % under 1994 till 18 % år 2010. Det tar dock lång tid för nya installationer att bli driftsklara, vilket gör att det kan bli svårt att uppnå målet enligt tidtabellen.

Kommissionens åtgärder

– ***Förslagets huvuddelar***

Antagandet av direktivet om kraftvärmeteknik följer i viss mån samma mönster som direktivet om förnybar elektricitet. Direktivet bör definiera hur kraftvärmeteknikens kvalitet kan mätas, och skall omfatta bestämmelser om certifiering av kraftvärmeteknik så att man kan vara säker på att stöd bara ges till effektiva system för kraftvärmeteknik. Det bör vidare behandla frågor som rör nätåtkomst, anslutningskostnader och förenklade administrativa rutiner samt innehålla bestämmelser om att medlemsstaterna skall ange nationella mål i enlighet med det EU-täckande målet för kraftvärmeteknik från 1997.

Direktivet om kraftvärmeteknik kommer att omfatta teknik från småskaliga kraftvärmeanläggningar i bostads- och tjänstesektorn till industriell kraftvärmeteknik och kraftvärmeteknik för fjärrvärme. Det kommer även att innehålla särskilda bestämmelser för att främja småskaliga kraftvärmeanläggningar och förnybar kraftvärmeteknik.

En tänkbar kompletterande åtgärd skulle kunna vara ett EU-initiativ om kraftvärmeteknik som en integrerad del av en allmän informationskampanj för energieffektivitet i likhet med den som användes för att gynna utvecklingen av förnybara energikällor.

– ***Miljöeffektivitet och -kostnader***

Minskningspotentialen från kraftvärmeteknik har fastställts till upp till 65 Mt koldioxidekvivalenter, vilket motsvarar målet på en andel på 18 % av elproduktionen. Av denna summa skulle upp till 12 Mt koldioxidekvivalenter kunna uppnås till en kostnad av mellan 20 och 50 euro per ton. Hur det faktiska utfallet blir är dock svårt att bedöma, med tanke på de osäkerheter det innebär att förslaget till direktiv om kraftvärmeteknik är ett ramdirektiv i vilket varje medlemsstat själv kan avgöra vilken genomförandestrategi och vilka stödmekanismer för kraftvärmeteknik som skall användas.

– ***Tidtabell***

Kommissionen har för avsikt att lägga fram ett förslag under 2002.

2.2.4. Ytterligare förslag som inte berör lagstiftning:

2.2.4.1. Initiativ avseende energieffektivare offentlig upphandling

Bakgrund

Syftet med detta initiativ är att främja den offentliga sektorns efterfråga på energieffektiv teknik. I synnerhet går det ut på att ge vägledning vid offentlig upphandling av energieffektiv teknik.

Kommissionens åtgärder

– ***Initiativens huvuddelar***

Kommissionen har för avsikt att följa upp sitt tolkningsmeddelande om gemenskapslagstiftning med tillämpning på offentlig upphandling och möjligheterna att ta miljöhänsyn vid offentlig upphandling[15]. Meningen är att specifika riktlinjer om energieffektivitet skall införas. Detta skall omfatta vägledning och exempel på bästa praxis som den offentliga sektorn kan dra nytta av för att införa energieffektivitetsaspekter i sina upphandlingsförfaranden. I den handbok om grön upphandling som håller på att utarbetas kommer det att ges exempel på hur "gröna" anbudsförfaranden kan anordnas i överensstämmelse med gemenskapslagstiftningen.

Behovet av eventuella kompletterande lagstiftningsinitiativ inom området energieffektiv offentlig upphandling kommer att undersökas i samband med utvärderingen av vilka effekter de föreslagna riktlinjerna och bästa-praxis-exemplen för grön offentlig upphandling får.

– ***Miljöeffektivitet och –kostnader***

Det är svårt att bestämma den kostnadseffektiva besparingspotentialen, eftersom det rör sig om en stödåtgärd.

– ***Tidtabell***

Initiativen skall läggas fram under 2002.

---

[15] KOM(2001) 274 slutlig. Handboken om grön upphandling nämns också i meddelandet om en integrerad produktpolitik, KOM(2001) 68 slutlig.

2.2.4.2. Kampanj för att öka allmänhetens medvetenhet och startkampanjen

Bakgrund

Viktiga aspekter om man vill öka energieffektiviteten är spridning av information om efterfrågehantering, övervakning av utvecklingen och tillhandahållande av riktmärken för denna övervakning. Under 2002 kommer en kampanj för att öka allmänhetens medvetenhet och en parallell startkampanj att inledas för att bidra till att rikta uppmärksamheten på denna verksamhet och få igång den. Startkampanjen kommer att omfatta vägledande mål för att man skall kunna mäta framstegen. Dessa kan fungera som riktmärken för beslutsfattare och vid planering, och främja den pågående kampanjen för förnybara energikällor, samtidigt som man kan utnyttja erfarenheter från den kampanjen.

Kampanjen syftar till att sprida resultaten av pilotåtgärder, främja införandet av bästa praxis och öka allmänhetens medvetenhet. Detta skall uppmuntra Europas befolkning att investera i produkter och byggnader och att använda teknik som både spar pengar och har förbättrar miljön. Kampanjen ger de olika berörda parterna fasta roller och underlättar införandet av den mest kostnadseffektiva tekniken för minskning av koldioxidutsläpp. Kampanjen skall samordnas av kommissionen och genomföras av medlemsstaterna på nationell och lokal nivå.

Kommissionens åtgärder

– ***Förslagens huvuddelar***

Noggrant utvalda kampanjmål kommer att föreslås för deltagare på nationell och lokal nivå i de olika medlemsstaterna. Sådana mål kan exempelvis omfatta att en viss andel "A"-märkta apparater uppnås i EU-hushållen, att en viss andel återförsäljare skall ha ett stort utbud av energieffektiv utrustning i sitt sortiment, eller att ett visst antal lågenergilampor skall uppnås per hushåll.

– ***Miljöeffektivitet och –kostnader***

Startkampanjen och kampanjen för att öka allmänhetens medvetenhet är stödfunktioner. Därför är det svårt att kvantifiera deras inverkan. Utgående från erfarenheter från liknande kampanjer kan man dock utgå ifrån att effekterna kan bli avsevärda. På samma sätt som startkampanjen för förnybara energikällor, och i kombination med den kampanjen, skall kampanjen för energieffektivitet främja privata investeringar med hjälp av begränsat offentligt stöd.

– ***Tidtabell***

Kommissionen tänker lägga fram ett förslag under 2002.

2.3. Del 3 – Transport

Vitboken om en gemensam transportpolitik[16] omfattar ungefär sextio åtgärder som skall vidtas på gemenskapsnivå, av vilka många kommer att bidra till att minska växthusgasutsläppen till år 2010.

Följande åtgärder skall införas för transportsektorn, i överensstämmelse med vitboken:

2.3.1. Förslag till en förändrad fördelning mellan transportmedlen

Bakgrund

Om de senaste årens tendenser fortsätter kommer transportsektorns växthusgasutsläpp att öka med cirka femtio procent mellan 1990 och 2010. Vägtrafiken står ensam för 84 % av alla transportrelaterade koldioxidutsläpp. Lufttrafiken är det transportsätt som har snabbast tillväxt vad gäller växthusgasutsläpp. Därför har en modal övergång från väg- och lufttrafik till renare transportsätt som järnväg och sjötrafik högsta prioritering inom ramen för kampen mot de ökande växthusgasutsläppen inom transportsektorn.

Kommissionens åtgärder

Ett åtgärdspaket skall garantera att vägtrafiksektorns tillväxt stoppas och att 1998 års uppdelning mellan transportsätt kan återuppnås år 2010. De viktigaste åtgärderna har följande syften:

- Att blåsa nytt liv i järnvägarna med hjälp av ett åtgärdspaket för marknadsöppning, ökad säkerhet, bättre driftskompatibilitet och kvalitetsgaranti för tjänsterna. Kommissionens väntas kunna lägga fram detta i slutet av 2001.

- Att förbättra transporten på de inre vattenvägarna genom standardisering av tekniska krav samt harmonisering av certifikat och arbetsvillkor, genom förslag från kommissionen under 2002.

- Att främja närsjöfart genom att öka hamntjänsternas kvalitet och utveckla den infrastruktur som krävs för att skapa höghastighetssjövägar.

- Att främja intermodala transporter genom ett nytt stödprogram (Marco Polo) för alternativ till vägtransport, som skall inrättas under 2003, och gemenskapsramar för transportsamordnare standardisering av transportenheter och lastteknik som skall föreslås av kommissionen under 2003.

– ***Miljöeffektivitet och –kostnader***

Ett stort antal lokala eller företagsbaserade system för förbättring av driftskompatibilitet och logistik har redan medfört minskningar av koldioxidutsläppen med upp till 50 % i vissa sektorer. Om detta extrapoleras till EU-omfattande tillämpningar så innebär det en stor minskningspotential.

---

16 KOM(2001) 370.

2.3.2. Förslag till förbättringar i fråga om användning av infrastruktur och avgifter för sådan användning

Bakgrund

Trafikstockningar försämrar transporternas effektivitet och leder till onödiga utsläpp av växthusgaser. Minskade trafikstockningar kan därför bidra till minskade koldioxidutsläpp. Transportpriserna speglar inte de sanna kostnaderna, och dessutom behandlas de olika transportsätten olika i detta hänseende. Ytterligare integration av externa kostnader och en rättvis och jämlik prissättning mellan transportsätten skulle kunna bidra till att begränsa den allmänna transportökningen och förändra fördelningen mellan transportsätten.

Kommissionens åtgärder

- Kommissionen kommer att lägga fram förslag till ett ramdirektiv om principerna och strukturen för ett system för infrastrukturavgifter och en gemensam metodik för fastställande av avgiftsnivåer och tvärfinansiering under 2002.

- Kommissionen kommer att föreslå enhetlig bränslebeskattning för yrkestrafik på väg under 2003.

– ***Miljöeffektivitet och –kostnader***

Arbetsgruppen för transport inom det europeiska klimatförändringsprogrammet (ECCP) har kommit fram till att man skulle kunna spara in 40-60 Mt/år i koldioxidutsläpp genom åtgärder för att förbättra användningen av infrastrukturen och för avgifter för denna användning.

2.3.3. Främjad användning av biobränslen inom transportsektorn

Bakgrund

Det huvudsakliga målet är att skapa en gemenskapsram för att främja användning av biobränsle inom EU:s transportsektor. Detta är en uppföljning av de mål som fastställdes i vitboken om en gemenskapsstrategi och handlingsplan för förnybara energikällor år 1997.

Kommissionens åtgärder

– ***Förslagets huvuddelar***

För det första direktivförslaget håller kommissionen på att undersöka om man bör föreskriva att medlemsstaterna skall införa lagstiftning och vidta de åtgärder som krävs för att främja ökad användning av biobränslen inom transportsektorn. De åtgärder som vidtas för att uppnå vissa mål skulle kunna tas upp i en årsrapport som medlemsstaterna skulle vara skyldiga att lämna till kommissionen.

När det gäller ytterligare förslag till direktiv håller kommissionen på att undersöka möjligheten att låta medlemsstaterna undanta vissa mineraloljor som innehåller biobränslen samt biobränslen från punktskatter.

– ***Miljöeffektivitet och –kostnader***

De prognoser som ingår i grönboken om försörjningstrygghet[17] tyder på möjligheten att spara in ungefär 17,5 miljoner ton diesel och bensin fram till 2010. Detta skulle medföra minskningar av koldioxidutsläppen med mellan 35 och 40 miljoner ton, till en kostnad av 100 euro per ton.

– ***Tidtabell***

Förslaget till direktiv om främjande av biobränslen inom transportsektorn förväntas kunna antas av kommissionen under andra hälften av 2001.

2.4. Industrisektorn

2.4.1. Förslag till ett ramdirektiv om fluorerade gaser

Bakgrund

Fluorerade gaser står bara för cirka 2 % a EU:s sammanlagda utsläpp av växthusgaser, men de har stor potential för global uppvärmning. Utsläppen av dessa gaser väntas öka från 64 Mt koldioxidekvivalenter år 1995 till cirka 96 Mt koldioxidekvivalenter år 2010. Denna utveckling är inte hållbar, och därför har man inom det europeiska klimatförändringsprogrammet (ECCP) föreslagit ett antal åtgärder som bör vidtas på EU-nivå för att minska utsläppen och förbättra övervakningen. Det är främst kyl- och luftkonditioneringssektorerna som är ansvariga för denna situation.

Kommissionens åtgärder

– ***Förslagets huvuddelar***

Kommissionen anser att det vore lämpligt att vidareutveckla dessa strategiska rekommendationer som en del av ett ramdirektiv om fluorerade gaser med syfte att minska utsläppen inom alla sektorer. Ett sådant direktiv skulle vara avsett att komplettera medlemsstaternas åtgärder avseende inneslutning och övervakning av fluorerade gaser. Man kommer också att fortsätta att främja utveckling och användning av alternativ, ny teknik.

Viktiga element i ett förslag till direktiv skulle bland annat vara följande:

Inneslutning – krav på att alla rimliga åtgärder skall vidtas för att utsläppen skall vara så små som möjligt, både vid konstruktion, tillverkning, installation, drift och bortskaffande av utrustning.

Övervakning – krav på att tillverkare, importörer, exportörer och vissa användare årligen skall rapportera vilka mängder av fluorerade gaser som släpps ut på marknaden, exporteras och används.

Förbud mot försäljning och användning för vissa tillämpningar av fluorerade gaser.

– ***Miljöeffektivitet och –kostnader***

---

[17] KOM(2000) 769 slutlig.

Utgående från den omfattande analys som genomförts för det europeiska klimatförändringsprogrammet (ECCP) beräknas kostnaderna till cirka 20 euro per ton koldioxidekvivalenter, med utsläppsminskningar i storleksordningen 21 Mt koldioxidekvivalenter per år till år 2010.

– ***Tidtabell***

Kommissionen har för avsikt att färdigställa sitt förslag under första hälften av 2002.

3. DET EUROPEISKA KLIMATFÖRÄNDRINGSPROGRAMMET (ECCP) – NÄSTA STEG

I detta meddelande redogörs det för ett antal viktiga åtgärder som kan vidtas under de kommande åren. Men det är inte sannolikt att dessa åtgärder kommer att medföra tillräckliga utsläppsminskningar för att man skall kunna uppnå Kyotomålet, dvs. en minskning med 8 %. Därför är det viktigt att undersöka ytterligare åtgärder. Dessa skall väljas ut bland de 42 åtgärder som identifierats inom ramen för det europeiska klimatförändringsprogrammet (ECCP), varvid hänsyn skall tas till de strategiska riktlinjer som kommissionen redan utvecklat. I detta sammanhang kommer kommissionen även framöver att undersöka vilka miljömässiga och ekonomiska effekter olika strategier och åtgärder får, inte minst i fråga om företagens konkurrenskraft i EU.

Bland de åtgärder som kommer i fråga för ytterligare gemenskapsinsatser, men för vilka man fortfarande i större detalj måste undersöka vilka utsläppsminskningar de skulle kunna medföra och hur kostnadseffektiva de är, märks följande:

- Initiativet för främjande av värmeproduktion från förnybara energikällor.
- Miljöstyrnings- och miljörevisionsordningen EMAS.
- Initiativet "Motor Challenge Programme".
- Miljöavtal med bilindustrin om lätta nyttofordon.
- Ramar för skatteåtgärder för personbilar i enlighet med vad som avses i gemenskapens strategi med målet att uppnå ett utsläppsmål på 120 g CO_2/km.
- Uppföljning av frågor rörande skogsbrukspolitik, efter "Bonn-avtalet", som går ut på ökad bindning av kol genom beskogning, återplantering och skogsförvaltning.
- Upprättandet av ramar för projektbaserade mekanismer.

Detta innebär att man nu valt ett mer specifikt tillvägagångssätt än den sektorsbundna metod som tillämpats i första skedet av det europeiska klimatförändringsprogrammet (ECCP). Tekniska möten med berörda parter kommer att anordnas på ett flexibelt och probleminriktat sätt.

Dessa verksamheter skall samordnas inom styrelsen för det europeiska klimatförändringsprogrammet (ECCP), där alla berörda generaldirektorat inom kommissionen är representerade. En uppföljningsrapport. liknande den som lades fram i juni 2001, kommer att sammanställas i slutet av 2002.

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

Politikområde(n): Energi

Verksamhet(er): Allmänhetens medvetenhet och informationskampanj om energieffektivitet

ÅTGÄRDENS BETECKNING: KAMPANJ FÖR ATT ÖKA ALLMÄNHETENS MEDVETENHET OCH STARTKAMPANJ FÖR ENERGIEFFEKTIVITET

1. ALLMÄNNA FINANSIELLA UPPGIFTER

B4-1031:SAVE

2. ALLMÄNNA UPPGIFTER

2.1. Sammanlagda anslag för åtgärden (avsnitt B):

2,8 miljoner euro i åtagandebemyndiganden

2.2. Tillämpningsperiod

2001 -2004

2.3. Flerårig total utgiftsberäkning:

a) Förfalloplan för åtagandebemyndiganden/betalningsbemyndiganden (finansiellt stöd) (*se punkt 6.1.1*)

Miljoner euro (*avrundat till tredje decimalen*)

	Budget år 2001	Bud-getår 2002	Bud-getår 2003	Bud-getår 2004	[n+4]	[n+5 och följ. år]	Totalt
Åtagande-bemyndiganden (ÅB)	0,14	2,54		-			2,68
Betalnings-bemyndiganden (BM)	-	1,0	1,0	0,68			2,68

b) Tekniskt och administrativt stöd samt stödutgifter (*se punkt 6.1.2*)

Åtagande-bemyndiganden (ÅB)	0,06	0,06					0,12
Betalnings-bemyndiganden (BM)	0,02	0,06	0,04				0,12

Delsumma a+b							
Åtagande-bemyndiganden (ÅB)	0,200	2,600					2,800
Betalnings-bemyndiganden (BM)	0,02	1,06	1,04	0,68			2,800

c) Total budgetkonsekvens av personal och övriga administrativa utgifter (*se punkterna 7.2 och 7.3*)

ÅB/BB	0,033	0,033	0,033	0,033			0,132

TOTALT a+b+c							
Åtagande-bemyndiganden (ÅB)	0,233	2,633	0,033	0,033			2,932
Betalnings-bemyndiganden (BM)	0,053	1,093	1,073	0,713			2,932

2.4. Förenlighet med den ekonomiska planeringen och budgetplanen

Förslaget är förenligt med gällande ekonomisk planering

2.5. Påverkan på inkomsterna

Förslaget har inga ekonomiska följder.

3. BUDGETTEKNISKA UPPGIFTER

Typ av utgifter Allt inom ramen för Save-programmet		Nya	EFTA-bidrag	Bidrag från kandidat-länderna	Rubrik i budgetplanen
/Icke obl. utg.	Diff.	nej	ja	ja	**nr 3**

4. RÄTTSLIG GRUND

Beslut 647/2000/EG Save

5. BESKRIVNING AV ÅTGÄRDEN OCH SKÄL FÖR ÅTGÄRDEN

5.1. Behovet av gemenskapsåtgärder

5.1.1. Mål för åtgärden

Förslaget syftar till spridning av information om hantering av efterfrågan, tillhandahållande av riktmärken och vägledande mål för beslutsfattare och planerare samt övervakning av framstegen mot överenskomna och mätbara mål. Förslaget skall också fästa de berörda parternas uppmärksamhet på viktiga frågor avseende energieffektivitet. Kampanjen syftar dessutom till att sprida resultaten av pilotåtgärder i gemenskapsprogram, och till att sprida bästa praxis. Kampanjen skall genomföras parallellt med den pågående startkampanjen för förnybara energikällor, och är avsedd att förstärka denna. I samband med kampanjen kommer man även att utnyttja erfarenheterna från startkampanjen för förnybar energi. Genom en utvärdering skall kampanjens inverkan på bl.a. befolkningens beteendemönster och kännedom mätas.

5.1.2. Åtgärder att vidta i samband med en förhandsutvärdering

Tillämpning av utvärderingsmetoderna för startkampanjen för förnybar energi, dvs. mätning av medvetenhet och attityder före och efter kampanjen.

5.2. Planerad verksamhet och villkor för finansiering via budgeten

– Målgrupp: Företag, kommuner, universitet, branschorganisationer osv. kommer att delta.

– Särskilda mål: Att uppnå mål och sprida information och bästa praxis; att fästa befolkningens uppmärksamhet på energieffektivitet och de mål som ställts upp, samtidigt som dess medvetenhet ökas och de resultat som uppnåtts inom olika sektorer framhävs.

– Konkreta åtgärder: Kontrakt kommer att slutas med deltagare som skall genomföra åtgärder för att uppnå olika tekniskpridningsmål.

– Delresultat för varje åtgärd: Effekterna på energieffektiviteten kommer att mätas. Åtgärder under verksamhetens gång omfattar undersökningar av berörda parter som påverkats av startkampanjen.

– Förväntade resultat: Det slutgiltiga målet är att uppnå målen och därmed öka energieffektiviteten i EU.

5.3. Genomförandebestämmelser

De planerade åtgärderna kommer att förvaltas direkt av kommissionen, med hjälp både av fast personal och externa anställda. Förvaltningsuppgifterna skall delas med medlemsstaterna (nationella, regionala och lokala myndigheter samt vissa konsulttjänster). Betalningar kommer att göras för informationsmateriel samt utveckling, framställning och spridning av detta.

6. BUDGETKONSEKVENSER

6.1. Totala budgetkonsekvenser för avsnitt B (för hela programperioden)

6.1.1. Finansiellt stöd

Betalningsbemyndiganden i miljoner euro (*avrundat till tredje decimalen*)

Fördelning	2001	2002	2003	2004	[n+4]	[n+5 och följande år]	Totalt
Partnerskap	0,140						
TOTALT:	0,140	-	-	-			

6.1.2. Tekniskt och administrativt stöd, stödutgifter och IT-utgifter (åtagandebemyndiganden)

	2001	2002	2003	2004	[n+4]	[n+5 och följande år]	Totalt
1) Tekniskt och administrativt stöd							
a) Byråer för tekniskt stöd:	0,040	0,040					0,08
b) Övrigt tekniskt och administrativt stöd: administrativt stöd: - internt: - externt: *varav för konstruktion och underhåll av system för informationshantering:*	0,020	0,02					0,04
Delsumma1	0,060	0,06					0,12
2) Stödutgifter							
a) Studier							
b) Expertmöten							
c) Information och publikationer							
Delsumma 2							
TOTALT:	0,06	0,06					0,12

6.2. Kostnadsberäkning per åtgärd för avsnitt B (för hela programperioden)[18]

Betalningsbemyndiganden i miljoner euro (*avrundat till tredje decimalen*)

Fördelning	Typ av resultat (projekt, ärenden)	Antal sådana resultat (sammanlagt för åren 1...n)	Genomsnittlig kostnad per uppnått resultat	Totala kostnader (sammanlagt för åren 1...n)
	1	2	3	4=(2X3)
	Partnerskap	*20*	*0,134*	*2,680*
TOTALKOSTNAD				*2,*68

7. EFFEKTER PÅ PERSONALRESURSER OCH ADMINISTRATIVA UTGIFTER

7.1. Personalbehov för åtgärden

Typ av tjänster		Personal som krävs för att förvalta åtgärden (befintliga plus ev. ytterligare personalresurser)		Totalt	Beskrivning av de arbetsuppgifter som den planerade åtgärden medför
		Fast anställda	Tillfälligt anställda		
Fast anställda eller tillfälligt anställda	A B C	0,3		0,3	Samordning av kontrakt och deltagare, utvärdering av och kontakt med konsulter
Övriga personalresurser					
Totalt		0,3		0,3	

[18] Ytterligare upplysningar finns i en separat, förklarande not.

7.2. Total budgetkonsekvens av ytterligare personalbehov

Typ av personalresurser	Belopp i miljoner euro	Beräkningsmetod *
Fast anställda Tillfälligt anställda	0,03	0,3 * 0,108 = 0,033
Övriga personalresurser (ange budgetpost)		
Totalt	0,03	0,033

Beloppen avser totala utgifter för 12 månader.

7.3. Övriga administrativa utgifter till följd av åtgärden

Budgetrubrik (nummer och beteckning)	Belopp i euro	Beräkningsmetod
Totalt (avdelning A7) A0701 Tjänsteresor A07030 – Möten A07031 - Kommittéer vars hörande är obligatoriskt A07032 - Kommittéer vars hörande ej är obligatoriskt A07040 Konferenser m.m. A0705 Studier och samråd Övriga utgifter (specificeras)		
Informationssystem (A-5001/A-4300)		
Övriga utgifter i del A (ange vilka)		
	-	-

Beloppen avser totala utgifter för 12 månader.

I.	Totalbelopp/år (tabell 7.2 + 7.3): ej tillämpligt	33 000
II.	Varaktighet	4 år

III.	Totalkostnad för åtgärden (I x II): ej tillämpligt	132 000

8. UPPFÖLJNING OCH UTVÄRDERING

8.1. Metod för uppföljning

Ännu ej fastställd.

8.2. Planerad form och tidsplan för utvärderingar

Detaljer skall fastställas utgående från startkampanjen för förnybar energi.

9. BESTÄMMELSER OM BEDRÄGERIBEKÄMPNING

Brukliga förfaranden och kontroller för anbudsförfaranden och kontrakt.